

Priloga vsaki številki
in valja s polredno
močjo in v Mariboru
s polnjenjem na dan
30 centov leta 1. 4.
30 centov leta 2.
in 30 centov leta 1.

Prevedeno na polnjenje
opremljenosti v tiskarstvu
in. Cirila, izvedeno
skoro hkrati. A. L. L. se
polnjenja in odprave.

Polnjenje katal. in
Slovenskega društva do
skrajne št. brez pa-
sabee zvezdnice.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Prevedeno hkrati do
se v tiskarstvu in po
gospodu Nevak-u na
velikem trgu po 10 h.

Nekeplje se ne vro-
žajo, neplačani list
se ne sprejemajo.

Za ostanke se plačuje
od navadne vrednote,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 30.

V Mariboru, dne 28. julija 1904.

Tečaj XXXVIII.

Mladenci, pojdite študirat!

Sedaj je doba veselih in prijetnih po-
čitnic. Naši dijaki so se razskropili po vsej
domovini, da se odpočijejo od obilnega truda
v preteklem šolskem letu ter se dušno in
telesno okrepejo za nadaljne študije. Ko se
bodo vrnili v šole, želimo, da pripeljejo seboj
mnogo novih dijakov, mladeničev, ki so do-
vršili ljudsko šolo. Naš narod krvavo potre-
buje delavnih, izobraženih moči. Skoraj v
vsakem stanu imamo pomanjkanje: premalo
je duhovnikov, premalo je pravnikov za sod-
nijsko, notarsko in odvetniško službo, premalo
je srednješolskih profesorjev, premalo zdrav-
nikov, in sčasoma bo posebno občutno po-
manjkanje ljudskošolskih učiteljev. Na vsakem
polju nam primanjkuje vnetih, delavnih moči.
Trebajo jih vzgojiti; to se mora kmalu
zgoditi, drugače bo naš premili
narod trpel preveliko škodo,
kajti le tisti narod ima zagotovljeno boljše,
zlati bodočnost, ki ima dovolj vrlih, izobra-
ženih, v vseh strokah sedanje omike izurjenih
delavcev. Taki, in sicer v zadostnem številu,
so nam tako potrebni, kakor ribi voda, kakor
oraču pljuč; brez njih je vsak napredek
nemogoč. Dandanes le tisti narod kaj velja,
ki je povsem izobražen, zato mora imeti
odlične sotrudnike, da ga privedejo na tako
visoko stopinjo.

Pri nas Slovencih je to, hvala Bogu,
prav lahko mogoče, ker je naša mladina
zelo nadarjena. Med našim ljudstvom je vse
polno talentov, mladeničev, ki imajo izvan-
redno bister um, čudovit spomin, vsestransko

sposobnost za sleherne študije. Temu mora
z največjim priznanjem pritrditi vsak, ki
pozna našo mladino, a je imel tudi priložnost
mladino drugih narodov opazovati in spozna-
vati. Ne bila bi torej strašna škoda, ako bi
taki talenti ostali zakopani, ako se po viših
študijah ne bi postavili takorekoč na svečnik,
odkoder bi svetla luč njihovega duha žarno
sijala po vsej domovini?! To bi bila grozna
nesreča za nje same in obenem pa tudi za
narod, kojemu bi lahko toliko koristili! Žal!
mnogo takih talentov leži res zakopanih;
ni se jim dala priložnost, da bi se v srednjih
in viših šolah povzpeli na vrhunec duševne
izobrazbe. To se v bodočnosti ne sme več
dogajati. Proč s tesnosrčnostjo, proč z bojz-
nijo, da temu ali onemu mladeniču ne bi
bilo mogoče študirati! Posebno dva stanova
morata v tem oziru skupno in uspešno
delovati: to ste vi duhovniki in učitelji! Ako
zapazite kakega nadarjenega učenca, za štu-
dije dovolj sposobnega, pomozite mu v šole!
Prigovarjajte njegovim starišem, naj ga dajo
študirat, ako pa njim to nikakor ne bi bilo
mogoče, storite nekaj vi v tem oziru, žrtvujte
par kronic, vsaj zaradi tega se vam ne bo
treba beračiti iti! Storili boste neizmerno
dobro delo, koristili boste tistemu mladeniču,
njegovim starišem, da, celemu narodu!

Da se študiranje v gmetnem oziru olajša,
so ustanovili vrli mladinojubi različna društva
v podporo revnejših dijakov. Silno veliko se
je že v ta namen storilo. Vsa čast in slava
plemeniti darežljivosti in požrtvovalnosti! Na
vsaki srednji šoli so podporna društva, ki
razdelijo na stotine učnih knjig med dijake;

vrhu tega so v Mariboru, v Ptujju in Celju
dijaške kuhinje, ki priskrbijo dobro in tečno
hrano vsaj opoldne ubogim dijakom. Ako je
dijak vesten in marljiv, se mu ni treba bati,
da bi stradal. Našel bo več blagih podpor-
nikov, kakor je upal. A, kakor rečeno, vesten
in marljiv mora biti, ako to ni, potem je
sploh stokrat boljše, da ne gre študirat;
potem naj le ostane doma! Lenuhov in brez-
vestnežev, potepačev in zgubidancev na sred-
njih šolah kar nič ne potrebujejo! Jim dajo
kmalu breco in — slovo.

A vrlih dijakov nam je treba; takih, ki
so naš ponos in gotovo poročstvo za boljše
prihodnjost. Takih pošljite mnogo, mnogo v
šole! Nobena vas ne bi smela biti brez vsaj
enega takega dijaka. On naj bi bil veselje
cele soseske, čast svojih sorodnikov in ute-
meljeno upanje za bodoče srečnejše dni!

Politični shod pri Sv. Trojici v Slov. gor.

Lenarsko »katol. politično društvo« je
zadnje nedeljo s političnim shodom pri Sv.
Trojici v Slov. gor. pričelo svoje delovanje
zaradi novih volitev za IV. kurijo. Zbralo se
je na krasnem prostoru pred gostilno Mule-
čovo v Zgornjih Vrjanah pod košatimi kosta-
nji, ki so bili okrašeni z slovenskim zasta-
vami, lepo število moč iz trojiških občin,
nekaj narodnjakov je došlo tudi iz trga —
med njimi naš vrli in vsega priporočila vredni
narodni trgovec Jože Friš. Prisli so tudi Be-
nedičani s pevskim zborom, Antonijevčani in

Listek.

Skoke pri Mariboru.

(Napisal **Gabr. Majcen** po svojem predavanju v
Skokah dne 10. julija 1904, prirejenem po „Zgodovin.
društvu“ za Spodnji Štajer.)

Vsak kraj ima svojo zgodovino, nekateri
posebno zanimivo. K takim-le je šteti tudi
Skoke pri Mariboru.

Skoke so vas na Ptujskem polju, 9 km
jugovzhodno od Maribora; od Hočeke želez-
niške postajalnice se tje doseže v 1/2 uri. Vas
šteje danes 26 hiš — izmed njih je kmetskih
13 — tvori z Dobrovci skupaj eno kata-
stralno občino, ki se imenuje po njej, torej
Skoke, in spada pod župnijo slivniško. Prebi-
vavci, ki so seveda Slovenci, pokrivajo tekoče
troške največ z žitom in svinjerejo, nekaj pa
še privrže krompir. Skoke namreč nimajo
travnikov, dočim imajo takih sosedne vasi
dovolj; vse zemljišče je skoro samo polje,
ostalo pa je porastlo z borovjem. Skokljani,
kakor se imenujejo, se od sosedov ne razlo-
čujejo v ničemer: ne v telesnih in ne v du-
ševnih posebnostih, ne v govoricah, ne v noši,
ne v običajih in ne v stavbi hiš. In vendar
je zgodovina kraja vsa drugačna od sosednih.
Ko sem pred dobrim mesecem prvokrat
stopil na skoška tla, sem vprašal starega

moža, ali ve, odkod ima njih vas čudno ime
Skoke. Mož mi to ponosno zatrudi ter začne
pripovedovati: »D lgo, dolgo je že od tega,
ko sta se bojevala neki višji in pa »gmsnar«,
prostak. Zmagal je zadnji ter nasprotnika
takorekoč preskočil. Za plačilo, katero si je
smel izbrati po prosti volji, si je pa določil to
zemljišče, ki je vsled tega dobilo ime Skoke.
Ta dogodek je celo zapisan na irhi in sicer
z zlatimi črkami, zraven pa tudi namalana
roka zmagalčeva z mečem. To irho shranjuje
posestnik Pesek v Skokah. Ne dvomim, da
vam jo pokaže.«

Ime vasi sicer ni nastalo na tak način,
a pripovedka moževa mi je dokaz, da se
ljudstvo zanima za izvor imena. In ker je
to ime v zvezi z zgodovino Skok, nočem
prebivavcem te vasi, ki sem je po svojih
pohodih spoznal kot vrle in dobrosrčne ro-
jake, pridržati zgodovine njih kraja, v kol-
kor mi je doslej bilo mogoče dognati jo.

Naši slovenski prastariši so prišli okoli
l. 575 v to pokrajino, ki je bila tedaj jako
slabo obljudena.

Dobrih 150 let je naš rod bil na zemlji,
ki jo je jel krciti in obdeloval pridno, sam go-
spodar. Okoli 745 pa so nas Nemci z mečem
premagali in prišli smo pod nemško vlado;
s tem je zemlja slovenska postala lastnina
nemških kraljev in slovenski kmet le delavec

na posestvu drugega.

Nemški kralj Karol (po knjigah Veliki
imenovan), ki je vladal od 768 do 814, je
slovenski svet dal izmeriti in razkosati v po-
samezna zemljišča ali »zemlje«. Te niso bile
enake velikosti; merila je vsaka toliko, da
je mogla dobro prerediti ano družino; torej
je bila taka zemlja tem večja, čim nerodo-
vitniši je bil svet. Na Ptujskem polju so me-
rile po 40 do 45 oralov. Če je zemlja bila
brez hše, torej p.azna, pusta, se je zvala
pušča, s hišo pa kmetija; pušče so potem-
takem pripadale h kmetijam.

Zemljišče današnjih Skok so naši pra-
stariši zvali Vodogaj. Danes to ime ni
znano nikomur; vendar je popolnoma jasnega
pomena. Hosta na južni strani Skok, to je
ona proti Dobrovci, se še danes zove Gaj.
Gotovo je ta Gaj v tistem času, ko je tukaj
bilo le malo ali nič ljudi, bil mnogo večji.
Ljudje, ki so prišli sem, so ga namreč veliko
izkrčili za polja. Pomen drugega dela besede
je torej dognan. Kar se pa tiče vode, moramo
priznati, da Gaj danes take, vsaj večje, nima.
Ali nekaj jo je imel, in od tega ni tako
dolgo. Stari ljudje še pomnijo, da je Hočka
voda, ki zdaj teče na Rogozo in se za vasjo
izgubi, tekla čez Skoke, torej skoz Gaj. Tako
je naravno, da so naši prastariši temu kraju
reka'i Vodogaj.

Roprčani v lepem številu. Med zborovalci je bilo mnogo navdušenih mladeničev, domačih in sosednih.

Predsednik politič. društva, kmet Franc Z u p e, iskreno pozdravi zbrane in povdarja, da smo se zbrali pri hiši, v kateri je pred mnogimi leti gospodaril neustrašeni slovenski narodnjak Divjak in v kateri sedaj gospodari vseskozi narodna rodbina Mulečeva. Benediški pevci zapoje krasno pesem, poslanec R o š k a r pa nam začne poročati o svojem delovanju. Pri nastopu je bil viharno pozdravljen.

Slov. poslanci smo stavili mnogo predlogov, a dosegli nismo skoro ničesar. Predlagal sem, naj bi se osnovala slov. kmetijska šola z enoletnim tečajem, pa predlog se je dal še le v pretres dež. odboru. Šolski pouk naj se skrajša. Vpelje se naj sedemletna šola, poletno oproščanje se naj odpravi in sedmo šolsko leto se naj posveti zlasti pouku v kmetijstvu. Na vprašanje pritrđi ves zbor, da se v tem popolnoma soglašja s poslancem. Tirj. l sem, n j se na mariborski vinarski šoli skrajša pouk od 3 let na 2 leti, ter slovensčina vpelje kot učni jezik, toda dež. glavar grof Attems je odgovoril: »Če fantje izgube eno leto, pa se nemški nauče.« Tako torej, zavoljo nemščine je ta šola v Mariboru! Od nemščine človek ne živi. Nisem proti nemščini, pa učni jezik naj bi bil slovenski, kot predmet naj bi se učila tudi nemščina.

Dosegli smo vsaj nekaj, IV. kurijo. Pri novih volitvah bo pa treba dela. Nasprotniki bodo delali, delajmo tudi mi, oni nam ne bodo pomagali, ki pravijo, da se kmetu pre-dobro godi. Pomagajmo si sami. Poslužimo se ob ujmah davčnih olajšav, prosimo za obnovitev vinogradov posojil. Naša gospodarska društva naj prosijo podpor: če vsako nemško društvo tako lahko dobi podporo, naj jo dobe tudi naša društva in zadruga. Za Slovenske gorice je obljubljena drevesnica, ki jo jako potrebujemo. Regulacija Pesnice se gotovo izvrši in bo največje koristi za našo živinorejo. Zorman iz trojiškega trga pravi na to: Pa travniki bodo pogrešali doseđanje pognojitev, na kar odvrnejo mnogi zborovalci: Se lepo zahvalimo za tako pognojitev, kot je bila letošnja, ko seno ni bilo za drugo nego za kompost. Posestniki močvirnatih travnikov, prosite za kulturnega inženirja. Brezplačno bo pregledal travnike in brezplačno dobite cevi za odpeljavo vode. Slovenski kmetje pa moramo biti edini, se moramo ljubiti med seboj in podpirati in se združiti v društva in zadruga: le tako si bomo pomagali. Needinosti je krivo pomanjkanje izobrazbe. Mi moramo biti navdušeni za svoj

materni jezik in za naše pravice, biti moramo pa tudi navdušeni za versko stvar. Brez Boga, brez vere ni in ne bo pravega napredka.

Krasno poročilo so zborovalci navdušeno odobrvali in poslancu izrekli najiskrenejšo zahvalo. Sedaj so se oglašali kmet za kmetom pri poslancu s svojimi željami in poslanec je vedel vsakemu dati dober svet na občeno zadovoljnost.

Posestnik F. Ž m a v e od Sv. Roperta je nato zbranim razložil nove volitve za IV. kurijo, ki se bodo vršile dne 20. septembra. Povedal nam je, kdo sme voliti, kako in kje bomo volili in kako se bodo vršile priprave za volitev. Treba je, da gremo vsi volit, naj se nihče ne izgovarja, in da volimo dobro. Naglašal je, da mora biti naš novi poslanec moč odločnega katoliškega mišljenja, s samim narodnjastvom ne pridemo naprej. Po tem spretnem govoru se je v trenutku razpečalo do 100 iztisov knjižice »Navodilo za volitve v IV. kuriji za deželni zbor štajerski.«

Čebelar J u r a n č i č je dobro povdarjal važnost novih volitev. Pokažimo, da smo vredni pravic, poslužimo se volitve vsi, da si izboljšamo žalostni položaj. Če vsled nemarnosti propademo, si bomo nesreče krivi sami. Torej na delo!

Tajnik društva, kaplan G o m i l š e k, je zborovalce opozarjal na tajnost novih volitev. Ker se bo glasovnica s kandidatom oddala ob volitvi zavita, bodo nove volitve popolnoma svobodne in prenehal bo ostudni pritisk na volilce ob priliki volitev. Naj torej vsak brez strahu odda svoj glas za tistega kandidata, ki ga bo določil zaupni shod in priporočili naši katoliški listi. Razlagal je zbranim, kako grda rana je odpadništvo na slovenskem narodu in kaj storiti, da se podro nemškutarska nenaravna gnezda. Končno je iskreno pozdravil navzoče mladeniče in jih spodbujal za katoliško-narodno delo.

Mladeniči so se dostojno odzvali na ta pozdrav. Mladenič Fr. Š t e l c a r od Sv. Antona v Sloven. gor. vstane in kot udeležnik vseslovenskega mladeniškega shoda na Brezjah primerja v izvrstnem govoru naše kraje s kranjskimi. Tam povsod na prvem mestu slovenski napisi — tu pa skoro povsod ali samonemški ali pa nemški na prvem mestu. To kazi tudi Slovenske gorice, ki so tako krasen košček naše domovine. Tako se sami sramotimo. To se mora spremeniti! Povsod slovenske napise! Slovenski napisi, slovenski pečati, slovenski uradi naj pričajo, da so tu res Slovenske gorice! Proč z nemškimi napisi! Po napisih bomo spoznavali, kdo je

z nami, kdo proti nam. Imaš nemški napis, naj te pa rede Nemci! Zavedni Slovenci se bomo izogibali takih trgovcev, takih gostiln, takih rokodelcev, kjer naš že od zunaj na prvem mestu pozdravlja nemški napis. Svoji k svojim! Svoj denar dajmo svojim ljudem, ne pa tujcem, ki nas zaničujejo. Na ta način se bodo očistile naše Slovenske gorice vse nemškutarske nesnage, dobile bodo vseslovensko lice.

Komaj je ponehalo splošno odobravanje umestnih besed mladega govornika, že se oglasi k besedi drug mladenič in sicer Ciril Vr b n j a k od Sv. Benedikta v Slov. gor., tudi udeležnik shoda na Brezjah. V res izbornem govoru vsodbuja zbrane, naj bi ljubili prelepo slov. domovino, ki nam jo je dal Bog sam. Ljubezen do domovine je prelepa čednost, ki so jo gojili vsi veliki in slavni narodi in dokler so jo gojili, so bili močni, nepremagljivi. Torej gojimo jo tudi mi Slovenci. Ljubezen do domovine dela prave čudeže, kar nam pojasni iz rimske zgodovine. To ljubezen pa kažimo v dejanju z vernim življenjem in neustrašenim delovanjem za blagor naše domovine. Vedno naj nas vodi prelepo geslo: Vse za Boga in domovino, vse, tudi kri naša, ako jo tirja blagor domovine!

Zborovalci so viharno pritrjevali besedam vrlega mladeniča. Tako so se tudi na tem shodu prelepo pokazali sadovi mladeniške organizacije. Mladi rod vstaja in to je naše najboljšje upanje.

Nato so bile soglasno sprejete sledeče resolucije: 1. Poslancu Roškarku se izreče zaupnica. 2. Tirjamo od slov. ljudskih šol po naših mestih do slovenskega vseučilišča v Ljubljani, ki je ena poglavitnih naših tirjatev. 3. Na mariborski sadjerejski šoli se naj vpelje slovensčina kot učni jezik in učenje skrči na dve leti. 4. Vlada naj ustanovi enoletni tečaj za kmetijstvo. 5. Na slovenskem tirjamo slovenskih uradnikov in protestujemo proti prestavljanju naših sinov med Nemce. 6. Porotne sodnije se naj odpravijo. 7. V Ljubljani se naj ustanovi za vse slov. dežele nadsodišče. 8. Tajna, direktna pa tudi jednaka volilna pravica se naj vpelje. 9. Vsi Slovenci se opozarjajo, naj se drže gesla: »Svoji k svojim!« 10. Vpelje se naj sedemletna šola brez oproščanja, katere zadnje šolsko leto bo posvečeno pouku v kmetijstvu.

V krasnih besedah se poslanec R o š k a r zahvali za zaupnico. »Vse bom storil za vas, kar je v mojih močeh!« In zborovalci so vstali in navdušeno odobravanje dolgo ni hotelo ponehati. Dasi utrujen od težkega

Nemški kralji so Štajersko dali vladati po vojvodah. In tak vojvoda, namreč Leopold II., ki je vladal samo od 1192 do 1194, je ves Vodogaj podaril Zajčkemu samostanu, ki je bil, ker še le kakih 30 let poprej ustanovljen, take podpore potreben. Zemlja, ki jo je dobil samostan, je merila 7 pušč ali v okroglem številu 300 oralov. Hiše torej na njej ni bilo, porastla pa je bila večjidel z borovjem, vresjem, praprotjo in travo. Samostan je za to zemljišče imel vojvodi dajati desetino.

L. 1528 je pa Zajčki samostan Vodogaj prodal. Bili so časi, ko so Turki po naših krajih ropali, požigali in pustošili in ko je bilo davka za vojsko zoper to nasilno druhal huda mnogo plačevati. Zato je tudi sicer imoviti samostan bil večkrat v denarnih zadregah. Kupil pa je Vodogaj bogati mariborski meščan in mestni sodnik Kristof Wildenrainer, tisti, ki je l. 1532, ko so Turki pod velikim vojskovodjo sultanom Solimanom II. oblegali Maribor, posadki poveljeval tako izvrstno, da so Turki bili primorani oblego opustiti in, ne da bi bili kaj opravili, iti dalje. Pred par leti je mestni odbor v spomin na tega moža krstil ulico po njem. Wildenrainer je na kupljenem zemljišču dal iz lesa postaviti hišo, hlev in skedenj s parmo. Odslej se to posestvo po listinah imenuje »Wildenrainer-Hof.«

Ali ko je Wildenrainer umrl, je vdova dvor z zemljiščem vred prodala štajerski deželi (1556), ki ga je kupila zato, da je srbskim uskokom ali pribegom mogla dati domovje.

Kdo so bili ti srbski uskoki in kako da jim dežela štajerska priskrbuje domovje?

L. 1356 so Turki stopili z Azije na evropska tla in že pred l. 1400 je bil ves svet gor do Donave in Save njihov.

Potentakem so postali neposredni sosedje Hrvatom in Ogrom, ki so v tistem času bivali v dveh samostalnih kraljevinah s skupnim vladarjem. Izmed teh je med nami Slovenci najbolje znan kralj Matjaž, ki je vladal od 1458 do 1490. Severno od Hrvatske in zapadno od Ogrske so pa bile dežele avstrijske, ki so takrat spadale k Nemški državi; tej le pa so kakor Avstriji vladali Habsburžani. L. 1527 sta tudi Hrvatska in Ogrska stopili pod ščit habsburški.

Ker je turško gospodstvo bilo nepopisno grozovito, je mnogo srbskih rodbin ubežalo ali »uskočilo« čez severno mejo v nadi, da najde zavetja v Hrvatski oziroma Ogrski. Slovenijo in Banat so ti srbski »uskoki«, kakor so jih imenovali, sčasoma obljudili tako, da so domačini se med njimi malone izgubili.

Ali turški navalii so medtem segali vedno

dalje na sever. Leta 1391 so mohamedovci udarili prvokrat na Hrvatsko, pet let pozneje pa že iz naše slovenske domovine gnali 16000 jetnikov dol v Turčijo in odsihdoh v hrvatske in naše pokrajine prihajali tako pogosto, da so je poznali ne manj dobro, kakor svoje domače. Prizanesti pa tudi niso mislili onim deželam, ki leže se višje proti severu.

Da bi se ti grozoviti navalii pravočasno odbili, se je vzlasti po prizadevanju Habsburžanov (začetek pa je menda že storil kralj Matjaž) ustanovila takozvana Vojaška granica. Bila je to ob severni strani turške meje proga zemlje, na kateri so prebivavci imeli biti oboroženi noč in dan in ki je tekla od Senja pri Jadranskem morju ob meji kranjski in štajerski navzgor do Varaždina, od tod med Dravo in Savo dol čez Slavonijo in končala v Banatu. Troske za to Granico so v prvi vrsti morale nositi sosedne dežele kakor Kranjska, Štajerska, Koroška, a tako, da je vsaki izmed njih bil v oskrbovanje odkazan določen del, Štajerski n. pr. pokrajina varaždinska, ki je segala od Save do Drave.

V granici se je vedno rabilo dobrih bojnikov. Najpogumnejše in vzlasti za vohunstvo najporabnejše so se pa izkazovali srbski uskoki; čuda so se pripovedovala o njih. Zato so se jih habsburški vladarji pri opera-

tedenskega dela in bolehen, je vendar prišel na shod. Slava našem vrlému poslancu!

Končno po dveipolurnem zborovanju, katero so izborni poživljali vrli benediški pevci s krasnimi pesni, zaključil predsednik Zupe ta važni shod želeč mu trajnih sadov, ki bi se naj posebno pokazali dne 20. septembra, da se trojiška župnija, v kateri je od šest županov samo eden odločno naroden — značajni Lovro Družovič v Vrjanah — reši sramote, ki jo pokriva radi nemškutarstva in pokaže svoje slovensko lice. Na poziv predsednikov vsi zborovalci navdušeno zakličejo trikratni »živio«! sv. Očetu in svitlemu cesarju.

Rusko-japonska vojna.

Glavna ruska moč je sedaj v Ljaolanu. Proti temu mestu prodirajo sedaj vse tri japonske armade. Prva pod generalom Kurokijem na desnem krilu prodira v smeri prelaza Motien, druga v sredini pod generalom Nodzua v smeri od Sinjana čez prelaza Dalin in Cipolin proti Hajčenu in Dasičao, tretja na levem krilu pod generalom Oku prodira od juga ob železnici v smeri proti Dasičao. Prva armada ima okoli 60.000 mož in 156 topov, druga okoli 60.000 mož in 252 topov in tretja okoli 70.000 mož in 264 topov.

Kako močni da so Rusi, se ne ve natančno, ker mora večina v Vzhodno Azijo poslanih vojakov stražiti železnice. Bržkone pa še niso tako močni kakor Japonci, sicer bi ne zapovedal Kuropatkin, da se naj umaknejo iz svojih dosedanjih stališč v Dasičao. Dosedaj stoje Rusi od Mukdena preko Ljaojana, Hajčena do Dasičao, obrnjeni proti jugovzhodu. Od Dasičao je vojska obrnjena proti jugu in sega do Niučvana.

Port Artur bo iztradan.

Pariz, 21. julija. »New York Herald« poroča, da so Japonci sklenili, da Port Arturja ne bodo naskakovali, ker jih to stane preveč izgub. Mislijo, da lažje pridejo do svojega

cijah zoper Turke posluževali kaj radi, je podpirali in odlikovali, pa tudi novim pribegli četam dovoljevali, nastaniti se v Granici. Tukaj so uskoki večinoma zavzemali višja mesta; bili so navadno vojvode večjih ali manjših čet.

Tako nam zgodovina poroča iz leta 1527 o uskoku Pavlu Bakiću, ki je v vojski cesarja Ferdinanda I. se odlikoval tako, da mu je vladar podaril grajščino Ogrsko Sobotico. L. 1537 je po drugi listini ta Bakić bil konjiški polkovnik (oberst). Neki uskok Vido je z ozirom na svoje vojne zasluge od štajerskega deželnega zbora dobil priporočilno pismo na Ferdinanda, naj mu ta dovoli podporo 100 gld. Leta 1555 so v varaždinski Granici služili sledeči vojvode-uskoki: Ivan Margetić, poveljnik 49 konjikom, s katerimi je imel stražiti v Ludbregu, Radko s 53 vojaki v Topolovcu in Plavec Margetić tudi s 53 vojaki, pa v Koprivnici; tudi v Varaždinu samem je bival neki pribeg Rado. Kot v Slavoniji bivajoči se iz leta 1555 imenujejo malo prej iz Turčije pribegli vojvode: Aleksić, Dojtšin in Vukmir, katerih družine štejejo skupaj na 40 duš. To torej le nekoliko primerov.

V Vojaški granici se miru kakor varnosti življenja ni poznalo. Radi tega so nekateri vojvode želeli svoje družine spraviti na varniša tla in v to svrhu se obrnili do Ferdinanda I. s prošnjo, naj jim v štajerski deželi nakaže bivališča; seveda so se tisti, ki so bili v službi drugih dežel, morali obvezati, da stopijo v krdelo Granice varaždinske. Prvi je prosil že imenovani Margetić, njemu so sledili Aleksić, Dojtšin, Vukmir in drugi. In res je cesar prosilec ustregel; Ivanu Margetiću je l. 1552 dal veliko posestvo v Veržeju, druge je naselil pri Ptuj, zopet druge v današnji Seržovici med Fonikvo in Lembergom in tudi Vodogaj ali Wildenrainerjev dvor je ob tej priliki dobil naseljnike srbske. (Dalje sledi.)

namena, ako trdnjavo iztrajajo. Obležna armada znaša baje 80.000 mož.

Japonski vojaški čevlji.

Japonski vojaki se niso zamogli nikakor privaditi na predpisane čevlje po evropski modi. Tako se je videlo v bitki ob Jalu cele japonske polke korakati boste brez čevljev, dočim so nosili čevlje zvezane na hrbtu. Tako bo po vojski Mandžurija pokrita ne samo s trupli, ampak tudi s čevlji brez gospodarjev. Čudno je, da japonska vojna uprava, ki je ta nedostatek že opazila pred 10 leti v kitajsko-japonski vojski, ni odpravila in da ima še v armadi evropske čevlje. Seveda ponos japonskega vladarja ne trpi, da bi njegovi vojaki korakali bosi v vojsko, dasi noge japonskih vojakov radi te naredbe mnogo trpe.

Japonska vojska v Mandžuriji.

P. Mihajlov, poročevalec »Rusi«, ceni vse japonske vojne sile v Mandžuriji na 179.800 mož s 144 topovi. Pred Port Arturjem trdi, da je 59.800 mož z 204 topovi.

Te številke postajajo tem zanimivejše, če pomislimo, da je število vse aktivne armade japonske 193.757 mož, rezerva pa 34.605 mož; torej vsega skupaj 228.362 mož. Če k temu računamo še domobranstvo, katerega je 120.000 mož, dobimo za vse vojne sile japonske število 348.000 mož, h kateremu pride še 10.735 častnikov.

Če primerjamo te številke z armado v Mandžuriji, vidimo, da je Japonska že mobilizirala doslej vse, kar je mogla, ne le aktivne vojake, ampak tudi že rezervno. Doma imajo edino le domobranstvo, a tega ne morejo poslati na bojišče, ker ga rabijo za varnost lastnega obrežja.

Če pomislimo, da je Japonska v resnih denarnih stiskah, dalje da je japonsko brodogojstvo izgub in poškodb tudi že jako izrabljeno vsled petmesečne vojske in da so zlasti kotli velikih ladij že komaj rabni, tedaj moramo reči z Mihajlovom, da je čas najboljši zaveznik Rusov, kakor je bil Kuropatkin takoj izpočetka izprevidel.

Bolezni in nedostaki v japonski armadi.

Deževna doba je za Japonce postala jako nevarna in nadležna. Predaleč so od morja, zavrtani v tujo, gorato deželo. Poleg živih jim manjka drv, in zato si ne morejo vreti vode za pijačo. Japonski vojak v Mandžuriji ne sme piti vode, če ni prej zavrela, ker je zastrupljena z legarjevimi bacili. Tem hujski je zdaj, ko je legarjeva voda pronikla v vse studence. Japonci so tudi jako podvrženi dizenteriji, od katere je v kitajski vojski umrlo več vojakov, kakor od kitajskega orožja. Dizenterija se je pojavila v Kurokijevi armadi.

Druga japonska bolezen je »beri-beri«, ki obstoji v tem, da otekajo žile na nogah. Za to boleznijo boleajo vsi narodi, ki se hranijo samo z rižem. Ta bolezen se je v Kurokijevi armadi začela pojavljati že v Koreji.

Dopisi.

Št. Ilj v Slov. gor. Vojska je končana — slovenski Port Artur je za časno zopet padel. Imeli smo občinske volitve, in kaj to pomeni v občinah, ki so v rokah posilnemcev, to bi znali povedati samo mi, ki smo obsojeni pod tako vlado. Kakor znano, zmagali so pri lani 27. avgusta vršeči se volitvi — Slovenci. Seveda to našim vlade željnim Nemcem in nemčurjem ni bilo po volji. Rekurirali so tako dolgo od Poncija do Pilata in zopet nazaj, dokler niso bili uslišani. Res so bile volitve od namestnije ovržene, in sicer samo zato, ker se naš župan ni mogel več prav spomniti, ali so bile volitve postavno določen čas razpisane ali ne; dneva, ko jih je razpisal, namreč ni pristavil. A ves št. Ilj bi lahko prisegel, da so bile volitve razpisane že dolgo čez določen čas — pa morali smo iti volit. Zanimanje za nove volitve bilo je občno in naravnost velikansko. Prišli so volit vsi

zavedni možje polnoštevilno, kakor še nikdar prej. V tretjem razredu so bili izvoljeni samo naši možje. Volili so vsi, akoravno jim slavna komisija niti na zahtevanje ni hotela prebrati postav v domačem slovenskem jeziku. Odločilen je bil drugi dan. Četudi v drugem razredu ni bilo upanja na zmago, vdeležili so se vendar naši možje volitve; nasprotniki so zmagali letos samo s petimi glasovi večine. Težko smo čakali na izid prvega, odločilnega razreda. Govorilo se je namreč že prej, da bodo slovenska pooblastila kratkomalo zavržena. In res se je tako zgodilo. Vsi poštene Nemci so bili na naši strani, a pomagalo ni nič, ker so nam popolnoma brez vsakega postavnega vzroka zavrgli dvoje pooblastil in so tako kandidati posilnemcev zmagali z enim glasom večine. Slovenci smo seveda takoj odločno protestirali in vložimo tudi priziv in cela stvar se bo najbrže končala pred sodiščem. Če je še kaj pravice v Avstriji, moramo zmagati Slovenci. Da niso prav ravnali, priznali so nasprotniki sami. Nikakor se namreč niso veselili svoje navidezne zmage, ampak klaverni in pobiti so zapustili volišče in še le očka Johan jih je bojda spravil v dobro voljo. Saj je njegova boljša nemška polovica prinesla iz kleti par bokalov najboljšega in tako se je kmalu pomirila očita joča vest. Tudi vsenemški Sadu ni bil prav dobre volje, ker njegov preveliki trud ni imel tako srčno zaželjenega sadu. O tem pa nekaj prihodnjic.

Leskovec pri Ptuj. (Štajerc »kmetijski prijatelj«.) Slučajno smo zvedeli, da je »Štajerc« bojda našem kmetijskemu društvu postavil »smrtni spomenik«. Ta duševno onemogla reva si pač drugače ne ve pomagati, kakor da mari po svojem recimo umirajočem kopitu noge, ne samo svoje, kar bi ga, če bi pamet imel, prignalo do lastne onemoglosti, pač pa tudi druge. Fantek le pogled, da nisi samo na političnem, ampak tudi na gospodarskem polju popolnoma nezrel. Mar ne veš, da ima vsak posestnik, torej tudi naše društvo, pravico, svojo trgovino itd. prodati, ako se mu ponudi lepa prilika? In ti si že marsikaterega, najbolj pa sebe, opetnajstil. Čudna enakopravnost! Če nas, naročnike slavnega »Doma« imenuješ »Fihposovce«, to je za nas čast; vsaj imamo kaj, da si ga naročimo, ti pa? — na tvojo prazno možnjo? Torej bodi le miren. Tvoj prijatelj, ki se je trudil in od kmeta do kmeta prosjačil, naj mu društvo trgovino odda, češ, da je domač človek, — nima »cventka«, radi tega je pod zgubo kavcije odstopil, in mi smo trgovino zopet odprli, in ta zopet na tvojo žalost cveti in raste. »Kmetijski prijatelj«! zakaj nisi svojemu prijatelju pomagal? Povedal bi mu, da si gmotni »kreditar«, pa bi bil tvojih limanc prost. Udje »Kmetijskega društva« v Leskovcu bodo si pa zapomnili, kako jih je tvoj razširjatelj med tem časom, ko smo mi trgovino začasno, prostovoljno zaprli, napadal, in bodo spoznali, da ti nisi prijatelj kmeta, ampak le zapeljivec, in se bodo društva s tem večim prepričanjem oklenili in ga razširjali. Na zdar! — Mi slovenski Haložani vstajamo — in »kroto« je strah!

Zalec. (Zborovanje družbe sv. Cirila in Metoda.) Dne 4. avgusta t. l. se vrši toletna glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda v Žalcu. Da si je zbralo vodstvo te dične, slavne in velevažne družbe za letošnje zborovanje našo lepo in narodno prebujeno Spodnje Štajersko, to si imamo šteti v posebno čast in vseh štajerskih rodoljubov dolžnost je, da se v možno največjem številu udeleži tega zborovanja in tako pokažemo, da vemo ceniti pomen, katerega si je stavila družba sv. Cirila in Metoda. Zborovanje se vrši v četrtek, to je dan, katerega si pač lahko odtrgajo od doma č. gg. duhovniki, učitelji, trgovci in tudi drugo cenj. občinstvo.

Zborovanje se vrši v Žalcu, v tem narodno probujenem trgu, v krasni Savinski dolini, kjer bodo sprejeti vsi udeležniki in

izletniki z odprtim, odkritim bratskim slovenskim srcem. Ugodne železniške zveze so prav pripravne za izletnike v Žalec. Tako jutranji vlak iz Ljubljane, kakor oni iz Maribora imata takojšno zvezo z vlakom c. kr. državne železnice Celje—Spod. Dravograd in pridejo gostje ob 1/4 na 9. uro v jutro v Žalec. Oni udeleženci iz sosedne Koroške, iz slovenjgraške in šaleške okolice ter Gornje Savinske doline pridejo pa z jutranjim vlakom ob 7. ali dopoldanskim ob 1/2, 11. uri.

Ravnateljstvo c. kr. državne železnice je ta dan izjemoma dovolilo, da vozi osebni vlak št. 1832 (kateri vozi sicer le ob nedeljah) dne 4. avgusta od Celja v Žalec in nazaj in sicer odhaja iz Celja ob 1 uri 53 min. in iz Žalca nazaj v Celje zvečer ob 8 uri 22 min., tako da ima zvezo z osebni vlakoma v Ljubljano in Maribor.

Te v resnici ugodne vozne razmere in zveze bodo gotovo ugajale slavn. občinstvu, da se v tem obilnejšem številu udeleži glavne skupščine sv. Cirila in Metoda v Žalcu. Posebno pa se apelujemo na vse štajerske ženske in moške podružnice sv. Cirila in Metoda, da se, če že ne korporativno, vsaj po večji deputaciji udeležijo zborovanja. Spored tega zborovanja je že naznanjen po časnikih in po lepkih, spored dneva pa bo sledeči. 1. Pri dohodu udeležnikov z jutranjim vlakom ob 1/4 na 9. uro, pozdrav na kolodvoru, kjer igra celjska narodna godba in poje društvo »Edinost« iz Žalca. 2. Sprevod do občinske hiše, kjer pozdravi došle goste posebno vodstvo družbe in g. župan žalski. 3. Razhod in zajutrek v gostilni Hausenbichler. 4. Ob 10. uri sv. maša v cerkvi sv. Kancijana, kjer poje žalski cerkveni pevski zbor. 5. Od cerkve skupni sprevod z godbo po trgu v gostilno g. Fr. Hodnika, v čegar veliki dvorani se vrši glavno društveno zborovanje. 6. Po zborovanju skupen obed v nalašč za to prirejenih prostorih g. Rudolfa Senica. (Kovert za banket brez pijače stane 3 K in se je za istega oglašiti do 2. avg. pri podružnici sv. Cirila in Metoda v Žalcu. Pri banketu igra celjska narodna godba. 7. Po obedu razhod po Žalcu in okolici. 8. Ob 5. uri se prične koncert na vrtu gostilne g. Franc Robleka v Žalcu. Pri koncertu sodeluje žalsko pevsko društvo »Edinost« in celjska narodna godba. Mal položi dar domu na oltar.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Političen shod v Hotinjvasi. Mi opozarjamo še enkrat na važno zborovanje »Sloven. društva«, ki se vrši dne 31. julija 1904 to je prihodnje nedeljo ob 4. uri popoldne v Primčevi gostilni v Hotinjvasi. Ker se že razpisane volitve za deželni zbor, bo posebno važno predavanje o splošni volilni pravici. Posebno tisti, ki še dozda niso imeli volilne pravice za deželni zbor, naj ne pozabijo priti na zborovanje, da bodo zvedeli, kake pravice imajo zdaj. Pa tudi tisti, ki so že poprej imeli volilno pravico, naj zanesljivo pridejo, da bodo zvedeli, kako bodo zanesljivo volili, ker se bodo vršile volitve zanesljivo čisto drugače kakor dozda.

Zaupni shod za mariborski volilni okoliš se bo vršil dne 11. avgusta dopoldne ob 10. uri v Mariboru v mali dvorani. Posvetovalo se bode o kandidatu za IV. kurijo dežel. zbora v mariborskem volilnem okolišu.

Političen shod pri Sv. Juriju v Sl. gor. se vrši v nedeljo 31. julija ob 3. uri popol. na prostoru pri cerkvi. Nastopi več govornikov. Takoj po političnem shodu pa bo tam veselica izobraževaln. društva »Edinost« z govorom, petjem in tamburanjem.

Narodni Jurjevčani, pridite vsi na ta važno dvojni zbor. Jurjevski mladeniči, na svidenje!

Katol. politično društvo za vranski okraj bo zborovalo dne 31. julija ob 3. uri popol. v cerkveni hiši. Govorilo se bo o prihodni deželnozborni volitvi.

Katol. polit. društvo »Sava« priredi v nedeljo, dne 31. t. m. politično zborovanje v Dobovi pri Brezicah.

S šole. Ljudska šola v Poberzah se je razširila v petrazrednico. Na ljudski šoli v Gornji Polskavi se je ustanovil obrtni tečaj. Nastavljeni so: kot nadučitelj v Svetinjah pri Ormožu učitelj g. Ljud. Šijanec pri Sv. Juriju v Slov. goricah, kot učitelj na ljudski šoli pri Sv. Florijanu pod Bočem pomožni učitelj polit. okraja Celje g. Franc Auernik, kot učitelj na ljudski šoli v Vuhredu pomožni učitelj g. Ivan Robič pri Sv. Križu tik Slatine, kot učiteljica ženskih ročnih del na ljudskih šolah v Muti in Vratah gđ. Olga Kveder v Mariboru. Dovoljenje za ženitev sta dobila gospodična Josipina Štuhec, učiteljica pri Sv. Antonu v Slov. gor. in gospod Anton Vogrinc, učitelj istotam.

S pošte. Nova pošta se ustanovi 1. avgusta t. l. v Stopercih, ki bo imela zvezo z Rogatecom. — V Črešnjevcih pri Vojniku se je ustanovil poštni nabiralnik, ki ima vsak torek, četrtek in soboto poštno zvezo s poštnim potom s pošto v Vojniku.

Iz finančne službe. Za nadpaznika sta imenovana paznika Henrik Vogrinc in Jožef Švarc. Prestavljena sta: nadpaznik Jakob Kirndl od Maribor II. k Maribor I. in Franc Povoden od Maribor I. v Št. Peter.

Poročil se je 20. t. mes. gosp. Srečko Vlačovský, orož. postajevodja v Trziču, z gospodično Liziko Leber iz Št. Pavla pri Preboldu.

Ruše. V Rotenbergu je zgorelo dne 19. t. mes. opoldne poslopje posestnika Mihaela Glaser. Škoda znaša 1500 K, ki je pa za isto svoto zavarovana.

Sv. Areh na Pohorju. Nisi še za kar bodi videl toliko ljudstva pri Sv. Arehu, kot ga je bilo letos 17. t. m. Na Žigertov stolp je prišlo božjepotnikov od Sv. Areha bojda nad tisoč. V precej prostorni cerkvi ni bilo pri poznem sv. opravilu praznega kottička. Toda tudi okoli cerkve, ker notri ni bilo več prostora, je bilo polno ljudstva. Pri tej stiski je neka oseba zgubila molitveno knjigo; kakor kaže, je bil nekdo iz Št. Janža na Dr. polju; dotičnik naj se zglesi v župnišču ali kaplaniji v Šmartnu na Pohorju.

Sv. Trojica v Slov. gor. Dne 19. jul. je zgorelo gospodarsko poslopje posestnice Julije Ryzenski. Zgorelo je tudi vse gospodarsko orodje in že shranjena krma.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Minuli teden, dne 21. julija smo imeli požar v Sakušaku. Začelo je goret okoli pol 9. ure predpoldne pri posestnici Mariji Kecek. Ogenj se je širil s čudovito hitrostjo ter upepelil celo gospodarsko poslopje, seno, pšenico, katera je še bila na škednju, tudi veliko sadnega drevja, ki je bilo obloženo zlahnega sadja. Ogenj je zanetil 11letni Anton Vršič, kakor je orožniku sam obstal. Poslopje je bilo zavarovano za 1000 kron, škoda se pa ceni še enkrat tolika.

Od Kapele pri Radencih. Te dni se je poročil g. Jože Lukovnjak, čevljarški mojster v Radenskem vrhu, z gpc. Matildo Kramberger, hčerko mizarskega mojstra v Paričjaku. Oba vrla narodnjaka. Bilo obilo sreče! — Ob priliki svoje poroke je g. Lukovnjak med gosti nabral dve kroni za Ciril-Metodo družbo. Posnemanja vredno.

Šmartno pri Slovenjgradu. Z veseljem lahko poročamo, da je občinski zastop pri svoji seji dne 10. t. m. izvolil enoglasno zaradi zaslug gospoda Antona Čapek-a, c. kr. okrajnega glavarja, častnim občanom.

Iz ptujske okolice. V noči od 23. do

24. julija je bil v Hodošah pri ponočevanju ubit fant Matija Draskovič. Blizu do polnoči je imenovani fant pil žganje v krčmi, potem šel ves zdvijan vasovat, in ko je hotel s silo udreti v neko hišo, so ga drugi fantje, ki so prišli na pomoč, z vozno ročico tako pobili, da je kmalu izdihnil. Glejte, nesrečno žganje je spet krivo tega zločinca! — Pa vprašati moramo slavno občino: po katerih postavah pa se sme točiti do polnoči in še dalje strupena ptujska brozga? Ubogi Poljanci! Kakor strašna povodenj poplavlja peklenska brozga celo ptujsko polje in mori ljudem vero, pamet, zdravje in življenje, a nihče se ne gane, da bi se to zlo zmanjšalo, pač pa so krčme cele noči odprte in pijančujejo surovi in zdvijani ponočnjaki brez kazni do jutra! — Kdaj bo vendar enkrat naše nesrečno ljudstvo sprevidelo, da žganje le kapitalistom polni žep, da je pa za ves okraj največja nesreča! Ali ni že skrajni čas, da se postavno kaj ukrene zoper grdo šnopsarijo, ki peha toliko tisoč in tisoč ljudi v nesrečo?

Iz Rogaške Slatine. Dne 16. julija je bila blagoslovljena nova kapela Sv. Ane, postavljena na takozvanem Ferdinandovem griču. Od zunaj izgleda lično, kakor kaka gozdna kapela, znotraj pa je vse tako revno, da skoro vsak zabavlja čez štajerski deželni odbor, da za Boga ni hotel kaj lepšega postaviti. Tudi premla je za večje svečanosti, komaj je prostora za 130 ljudi. — Dne 20. julija je nevarno zbolel 90letni biskup Strossmayer in je bil dan pozneje previden s sv. zakramenti; a ni ga, hvala Bogu, zadela kap, ampak zbolel je na črevesih; visoki bolnik si je toliko opomogel, da se je oni dan spet šetal po parku. Bog jugoslovansko diko ohrani še nekaj let!

Volitve za deželni zbor. V celjskem volilnem okolišu kandidira za deželni zbor g. Ferdinand Roš iz Trbovelj.

Žalostne šolske razmere v Celju. Za napredek Slovencev tako »vneto« vlada še dosedaj, v kljub mnogim prošnjam, ni ustanovila javne deklishe šole za celjsko okolico. Slovenske deklice mesta Celje in celjske okolice so obiskovale zasebno deklishe šole č. šolskih sester. Imenovana šola, ki ima pravico javnosti in je pod izbornim vodstvom č. šolskih sester, je uspevala vedno jako dobro in je štela v pretečenem šolskem letu šest razredov s približno 500 učenkami; v prvem razredu je bilo nad 100 učenk, ne da bi se vpeljala paralelka k temu razredu. »Katol. podporno društvo«, ki je doslej podpiralo č. šolske sestre in s tem vzdrževalo imenovano šolo, je bilo letos vsled gmotnih razmer prisiljeno, naznaniti kongregaciji č. šolskih sester v Mariboru, da odslej ne more več podpirati č. šolskih sester, ampak da bo le, kolikor mu bo mogoče, skrbelo za razne šolske potrebščine. Ker pa č. šolske sestre ne morejo živeti od zraka, zato so sklenile, da bodo pričetkom šolskega leta 1904/5 vpeljale šolnino za učenke, ki bodo hotele obiskovati njihovo šolo. Revne učenke torej — in teh je blizu 300 — ki ne bodo mogle plačevati šolnine, bodo ostale ali brez vsakega javnega pouka ali pa bodo prisiljene pohajati nemško šolo. — Glej, slovensko ljudstvo, zopet nov dokaz, kako skrbi slavna vlada za izobrazbo tvojih otrok, ker še ti niti potrebnih ljudskih sol ne da.

Trgovski in obrtniški kažipot namerava izdati celjsko obrtniško društvo. V tej knjigi, katera se bo tiskala v več tisoč iztisih, bode seznamek vseh uradov in narodnih trgovcev ter obrtnikov, da se vedo odjemalci obrniti na svoje ljudi. Obrtno društvo je začelo razpošiljati v posamezne občine dotične vprašalne pole, katere naj dotični zaupniki pošljejo kolikor mogoče hitro na imenovano društvo, opozarjamo pa vsakogar, naj navede samo v resnici narodne trgovce in obrtnike in naj se ne da od nikake osebnosti vplivati.

Služba uradnega sluge je razpisana do 26. avgusta t. l. pri c. kr. okrožnem sodišču v Celju.

Iz šmarskega okraja. V soboto, dne 3. sept. 1904 bode za šmarski okraj v trgu Šmarje ogledovanje in premiranje goveje živine. Kmetovalci, pozor! krmite in snažite goved, katero mislite razstaviti, prav pridno že sedaj.

Iz moziške okolice. V petek, dne 22. t. m. ob 10. uri je obiskala našo okolico huda nevihta. Vihar je bil strašen. Bučalo in šumelo je po zraku, da je bilo človeka kar strah. Mnogo drevja je poškodovanega. Koruzo je vihar vrgel na tla. Pa vse bi se bilo, ko bi ne prišla nesrečna toča, ki je pobila mnogo šip, uničila dosti sadja in naredila mnogo škode na polju. Ubogi kmet!

Iz Polzele. Naša divna Polzela se je v par letih v narodnem življenju mnogo povzdignila ter pokazala kaj se da storiti z združenimi močmi. Na predvečer slovanskih apostolov smo imeli na prijaznem hribcu Vimpergu v kljub slabemu vremenu lep kres, spuščanje raket in pokanje topičev. Dveh prepotrebni reči pa na Polzeli vendar še manjka: Slovenskega poštnega pečata, kajti dosedaj se še vedno repenči na vseh pismih samo nemški »Heilstein«. Zares žalostno! 2. Požarne brambje. Može in fantje polzelski, pokažite vendar svetu, da se tudi v tem oziru ne daste prekositi od sosedov. Večinoma v vsaki fari imajo že po vsaj jedno požarno brambo, zakaj bi je pa na Polzeli ne bilo? Mar ni tu zadosti zavednih mož in fantov? Ustanovite si svojo požarno brambo in sicer s slovenskim poveljem. Na svidenje pri ustanovitvi! — Strela je udarila v kočo Ant. Svetka ter ubila 15 letnega sosedovega sina. Posestnika je strela omamila, dva otroka pa ranila, enega težko. Koča je pogorela.

Iz Konjic. Imeli smo letos veliko upanje, prav blagoslovljene trgatve v naših goricah; a ta veseli up se je nagloma spremenil v veliko žalost. Jela se je nagloma opazovati po vseh vinogradih rja ali peronospera. Perje je postalo rumeno kakor v jeseni, jagode postajajo črne in odpadajo. Odpadajo tudi celi grozdi ali se pa sušijo; le tam pa tam se je kak osmukan grozdek z nekaterimi jagodami. Vinski pridelki, pri nas glavni dohodki, so za letos vničeni. Ker je tudi žita prav malo in še to jako slabo, krompir pa že zdaj gnije v zemlji, se je zares bati, da bodo ubogi ljudje po zimi gladovali in kje bo reven kmet jemal denar za davke in druge potrebe? Vsi od te nezgode prizadeti vinogradniki in kmeti, oglasite po svojih županih pri dotičnih oblastih, da vam davek in sicer celi davek od vinogradov odpisejo, pa tudi od drugega prizadetega zemljišča. Zraven pa prosite zdatne podpore iz deželne zaklada za uime. Očita se nam, da smo prepozno v drugič škropili, ker letošnje leto je jako godno in smo pred lanskim letom za tri tedne naprej, in baje tam, kjer so pravočasno v dragič škropili, ni rja nič škodovala. Če je res ta zamuda vzrok te velike nesreče, bi pač prosili potovalne vinogradne deželne gospode učitelje, naj bi vsako leto dobro na to pazili in nas po časnikih posebno v »Slovenskem Gospodarju« pravočasno opozorili, kdaj in kako je treba škropiti.

V Zegru blizu Planine se je ustanovila postna oddajalnica za kraje Žeger, Presično, Hrušovje, Košnica in Plešivec. Zveza bode s pošto na Planini in sicer trikrat na teden, to je torek, četrtek in soboto.

Iz Vidma se poroča: V nedeljo, dne 24. t. m. zjutraj je jahal topničarski stotnik Mayer s svojo soprogo na sprehod proti Artičam. Na potu, ki gre tik železniškega tira, ju je došel vlak, katerega sta se konja zelo prestrašila. Stotnik je padel s konja, obvisel z nogo v stremenu in konj ga je vlek čez kamenje. Nesrečnež si je zlomil nekaj reber in nogo ter si prebil čepinjo. Na potu v bolnico je umrl.

Blizu Sevnice ob Savi je našel dne 16. t. mes. železniški čuvaj na obrežju Save mrtvo truplo 50 letnega oženjenega gostilničarja Janeza Pešec, doma s Kranjskega.

Cerkvene stvari.

Št. Pavel v Sav. dolini. Prav lepa slovesnost se je vršila pretečeno nedeljo, dne 24. t. m. pri podružni cerkvi sv. M. Magdalene na Homu. Blagoslovil se je križ in postavil vrh nove strehe na zvonik. Slavnostni govor in blagoslovljenje je opravil čast. gosp. kaplan Jožef Vodošek. Mojstersko delo hvali domačega tesarja Mart. Golaušek in Antona Kožič, kleparja v Celju. Vsem dobrotnikom, ki so k temu težavnemu delu pripomogli, tisočkrat »Bog plati!«

Iz Dramelj pri Celju. Leto 1904 je Marijino leto, jubilej, od kar je bilo razglašeno čisto spočetje Matere Božje, v versko resnico; zato se to leto po širnem svetu takorekoč skušajo, kako bi mogli verni kristjani za ta velepomembni dogodek zadostno proslaviti prečisto Devico. Tudi pri nas smo v ta namen začeli pri farni cerkvi staviti kapelico, katere bo posvečena Materi božji Lurški. Dne 9. julija se je položil temeljni kamen, katerega so blagoslovili naš č. gosp. župnik z prelepim kratkim nagovorom. Z Bogom smo pričeli, z Bogom nadaljujemo in z Bogom naj se konča. Naj torej Bog blagoslovi naše delo, da se vse srečno dovrši.

Društvena poročila.

Pevska slavnost in veliki zbor priredi »Slovensko pevsko društvo v Ptuj« v proslavo svoje dvajsetletnice v nedeljo, dne 7. avgusta 1904 v Mariboru. Vzored: A. XXI. veliki zbor ob polu 10. uri dopoldne v veliki dvorani Narodn. doma v Mariboru. 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo računskih preglednikov. 5. Volitev predsednika, odbora, račun. preglednikov. 6. Sprememba pravil. 7. Razni nasveti in predlogi. B. Generalna vaja ob polu 11. uri dopoldne v veliki dvorani Narodnega doma. C. Pevska slavnost v veliki dvorani Narodnega doma v Mariboru. Začetek ob polu 4. uri popol. 1. a) Dvorak »Sokolski viteški pohod« in b) Mozart »Figaro«, overtura, orkester. 2. P. H. Sattner »Na planine«, mešani zbor z baritonsolo, poje dr. Bela Štuhec. 3. Strauss »Zaklad«, valček, orkester. 4. A. Foerster »Povejte ve planine«, moški zbor. 5. Ipavic-Korun »Bodi zdrava domovina«, fantazija po Ipavicevih pesnih, orkester. 6. H. O. Vogrič »V mraku«, mešani zbor s tenorbaritonsolo, dr. Bela Štuhec. 7. Orlet »Ob jezeru«, mazurka, orkester. 8. D. Jenko »Na moru«, moški zbor. 9. H. O. Vogrič »Za vasjo«, trio s sopran, tenor in bariton s spremljevanjem orkestra, gospa Šunko, Iv. Ašič, dr. Bela Štuhec. 10. Kocijančič-Korun »Slovo«, pesem, orkester. 11. E. Adamič »Nočna pesem«, mešan zbor. 12. Strauss »Noč v Benetkah«, polka, orkester. 13. H. O. Vogrič »Lahko noč«, moški zbor. 14. Orlet »Pozor!«, polka hitra. — Pevske točke vodi H. O. Vogrič, kapelnik v Trstu. Sodeluje: »Celjska narodna godba« pod vodstvom Fr. Koruna. Vstopnina za osebo 1 K, za kmete in dijake 50 vin., pevke in pevci so prosti. Vstop je dovoljen p. n. čast. članom, povabljenim in vpeljanim gostom. D. Po koncertu prosta zabava.

Iz Laporja. V »Našem Domu« naznanjena ustanovitev izobraževalnega društva v Laporju s petjem in gledališko predstavo se preloži na poznejši čas.

Dijaški kuhinji v Ptujju so v zadnjem četrletju darovali p. n. gg. dobrotniki: dekan Kralj v Zavrču 10, Drevenšek Jož., velepos. v Leskovcu 2, kaplan Rožman 10, župnik Ozmeč 50, igralci v Čitalnici po g. Pavlinič-u 12 kron. Gg. Oshgan, dr. Komljanec, dr. Brumen, Žirovnik, Cilensšek, Štepič mesečno po 2, Toplak, Havelka, Kopic, Pinterič, dr. Štuhec po 1 krono. Vsem p. n. blagim dobrotnikom koncem šolskega leta prisrčni: Bog plati!

Podporno društvo organistov naznanja, da se ima v zalogi več iztisov (partitur) od »Tantum ergo«, katere so last imenovanega društva. Z ozirom na to, da je

isti dobiček namenjen temu potrebnemu društvu, je želeli, da bi vlč. duhovščina, gg. organisti in slavni pevaki zbori pridno naročili to skladbo in tako s tem podpirali to društvo. Cena je 70 v. Naroča se pri Francu Klančnik, organistu v Rečici na Paki (Sav. dolina) ali pa pri g. Karolu Berverju, mestnemu organistu in vodji orglarske šole v Celju.

Ustanovna slavnost ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda pri Sv. Benediktu v Slov. goricah se vrši v nedeljo, dne 7. avgusta ob 3 uri popoldne po sledečem vspredu: I. Ustanovni občni zbor: 1. Pozdrav. 2. »Naprej zastava slave!« igrajo tamburaši. 3. »Na planine«, zl. P. H. Sattner, poje moški zbor. 4. Slavnostni govor, govori deklica. 5. »Pesem slovenskih deklet«, deklamuje deklica. 6. »Venček slov. pesni II.«, poje dekliski zbor. 7. »Oj banovci«, udarjajo tamburaši. 8. Pobiranje udnine. 9. »U boj, u boj!« poje moški zbor. 10. Volitev odbora. 11. Slučajnosti. Občni zbor se vrši na prostoru pri cerkvi. II. Takoj po občnem zboru bo v šoli predstava krasne Marijine igre »Dve materi«. Stojšče 15 kr., sedež 25 kr. Predstava se priredi v korist družbe sv. Cirila in Metoda. III. Po predstavi pa bo velika narodna veselica na vrtu gostilne Jožefa Horvata s petjem, tamburanjem in šalivo pešo. Vstopnina prosta. Za vsestransko dobro postrežbo je skrbnjeno. Poskrbljeno je, da se vsa slavnost lahko vrši tudi ob neugodnem vremenu. — Sedaj pa na noge, slovenska dekleta župnij: Sv. Benedikt, Sv. Ana, Negova, Sv. Trojica in Sv. Anton v Slov. goricah, v vaših rokah bo vodstvo in delo za družbo Sv. Cirila in Metoda! Dekletom se pridružite narodne žene. Za družbo žrtvujte udnino tudi vi moške in mladeniči. Letni ud plača na leto 2 kroni, podporni ud pa postane, ako daruje vsaj 20 vinarjev. Vsi Slovenci in Slovenke omenjenih župnij pa, za katere je ustanovljena podružnica, in sosedje, ki ljubite slov. deco, katero s svojimi šolami varuje družba sv. Cirila in Metoda pred potujčenjem, pridite v nedeljo, 7. avgusta gotovo k Sv. Benediktu, da bo ta slavnost pravi naroden praznik. K najobilnejši udeležbi vabi — Osnovni odbor.

Odbor slov. akadem. ferij. društva »Gorotan« se je sestavil sledeče: Predsednik phil. Franc Mišič, podpredsednik phil. Franc Kotnik, tajnik abit. Zdravko Mertl, blagajnik abit. Rudolf Ravnik.

Gospodarske drobtinice.

Navodilo, kako je sestavljati poročila o letini je naslov majhni knjižici, ki jo je spisal tajniški pristavec kr. kmetijske družbe kranjske g. Francšek Štupar ter jo je izdala kmetijska družba kot 3. zvezek »Kmetijske knjižnice«. Knjižica je sicer namenjena v prvi vrsti stalnim družbenim poročevalcem o letini, ki jo dobijo svoječasno brezplačno, a njena vsebina je taka, da mora prav priti vsakemu, ki ne gospodari samo z roko, temveč tudi z glavo. Slovenci nismo dosedaj imeli nobenega spisa, ki bi nadrobno poučeval, kaj se prideluje in kaj se da pridelati na njivah, travnikih itd., zato je ogromna večina naših gospodarjev glede tega tavalna popolnoma v temi, in le težko je bilo dobiti pravih podatkov za sestavo letnega poročila o letini. To je vzrok, da se je družba odločila izdati tak spis, ki bo pa tudi vsakemu umnemu gospodarju prav bcdil, če bo hotel narediti preudarek o svojem gospodarjenju in če bo hotel kaj ukreniti za povzdigo svojega pridelovanja. Pisatelj ima kot dober poznavalec naših razmer in kot mnogoleten sestavljalec poročil o letini najboljšo skušnjo, kako je bilo tak spis sestaviti, zato se mora priznati, da je knjižica spisana zelo poljudno, razumljivo in zanimivo in da je najskrenejšega priporočila vredna. Knjižica se dobiva pri ces. kr. kmetijski družbi v Ljubljani po 20 vin. s poštino vred. Najpreprosteje se knjižica naroča s pismom, ki se mu pridene za 20 vin. pisemskih znamk.

Na leto se razproda nad 10.000 kom.

Zdravo in lepo živino imeti, je bogastvo!

Vse to doseže hranilni prašek za živino!

Ta hranilni živinski prašek priporočajo mnogi živinozdravniki, a rabijo ga mnogi dobri gospodarji za svojo živino. Posebno se priporoča:

Prah za konje.

Ta čisti in pospešuje prebavo, odstranjuje kašelj (keh), koliko, kakor tudi druge nečiste stvari iz nosa, tako da bolan konj kmalu ozdravi, med tem

ko zdravi konji, katerim se daje ta prah, ostanejo čvrsti in čili za tek, a jaki in vstrajni za najtežjo vožnjo. — Prah za krave in govedo stori isto, da se rado redi, lažje prebavlja, postane hitro debela, in da postane močna. Osebito se daje kravam, da dobro dojijo in dajejo mastno in gosto mleko, ki daje mnogo smetane. — Prah za svinje je priporočeno sredstvo proti skor vsem boleznim svinj, posebno kadar svinje nočejo žreti, pri grizih itd. Svinje postanejo debele in se pridno rede. — Prah za perutnino se primeša h hrani za kokoši, purane, race, gosi itd., da postanejo debele in da pridno nesejo jajca. 446 20-6

Vsak gori navedenih praškov stane: 3 škatlje 2 K, 6 škatelj 4 K, 12 škatelj 7 K 20 v franko. Manj kot 3 škatlje se ne razpošilja. Dobiva se samo

**Mestna lekarna v Zagrebu,
Markov trg št. 100, zraven cerkve sv. Marka.**

Kdor želi imeti zdravo in lepo živino, naj si nemudoma naroči.

Vsak dan dojde veliko naročb iz vseh krajev, kar je najboljši dokaz o izvrstnosti teh živinskih praškov.

A. J. RIHA

uradno konc. zavod za inštalacije vodovodov in cevi za plin, stavbeni, ornamentalni in galanterijski klepar

Maribor, Koroške ulice št. 14.

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih napeljav, kopališč, stranišč, ventilacij, sesalk, samosesalk in napeljav za sciteln. — Prevzemam tudi vsa kloparska dela, pokrivanje z bakrom, cementom, pokrivanje stolpov, strelovođe itd.

Vse poprave, inštalacije in napeljave se izvrše točno in po ceni.

— Proračune in pojasnila vedno brezplačno. — 500 5-3

Delavke in delavce

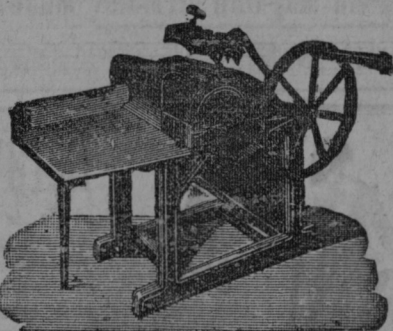
sprejme 493 3-3

tovarna Wesely & Comp. v Gotovljah.

Najboljše

Mlatilnice

priporoča po najnižjih cenah

trgovina z železnino „MERKUR“

454 6

P. Majdič — Celje

Bogata zaloga raznih poljedelskih strojev, predmetov za stavbe, traverz, železniških šinj, vodovodnih naprav, cevi in sploh vsega v železniško stroko spadajočega blaga.

Anton Viher

mizarski mojster v Mariboru

Koroške ulice št. 31

16 14

absolviran obiskovalec strokovne šole v Gradcu

se priporoča slavnemu občinstvu posebno velečastiti duhovščini v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za posopja, pohištva in uprave za sobe in prodajalne, ter vsakovrstno delo za šole, cerkve, samostane in pisarne v vseh slogih od prostega do najfinjšega izdelka po nizki ceni. Proračuni in načrti zastoj!

Specialist v izdelovanju portal in parketnih tal.

Kmetijsko društvo pri Sv. Emi

ima svoj

občeni zbor

dne 31. julija ob 4. uri popol. v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Predložitev društvenega stanja. 2. Volitev načelstva in nadzorstva. 3. Slučajnosti.

533 1-1

Gradu podobno vilo

(Kaiserhof), 3/4 ure od Celja, ob dveh okrajnih cestah, novozidana, 10 sob, dve kuhinji, gospodarsko poslopje, okoli 28 oralov najboljših njiv, (sposobnih za hmelj), proda samo kupcem posestnika A. Vogrinec v Celju Lopata. Natančneje pri posestnici. 512 8-2

Kuverte

vsakojake vrste

priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Vinogradski delovodja,

kateri bi bil zmožen sam večjo, novo nasajeno vinogradsko posestvo oskrbovati, se išče. Dotični mora biti oženjen ter slovenskega in nemškega jezika zmožen. Kateri na to službo reflektujejo, naj blagovolijo svoje lastno-ročno pisane ponudbe s spričevali pod: I 1000 poste restante Ivanjkovec pri Ormožu poslati in bodo potem natančneje pogoje izvedeli. 524 3-2

Kdo hoče kupiti? lepo posestvo

ob novi šmartinski cesti v Gornjem Prebukovju pod ugodnimi plačilnimi pogoji. — Natančnejša pojasnila se izvedo pri dr. Urbanu Lemež, odvetniku v Slov. Bistrici. 529 2-2

Dražba posestva.

Dne 11. avg. t. l. ob 10. uri dopol. vršila se bo pri c. kr. okrajni sodnji v Kozjem dražba arondirane ob okrajni cesti ležeče kmetije Janeza in Antonije Supančič na Pokleku, občine Gorjane, obstoječe iz hiše št. 4, gospodar. poslopja, njiv, travnikov, vinogradov, pašnikov in hoste v skupnem površju 25 ha 28 a 26 m².

Sodno dognana cenilna vrednost vsega posestva znaša 12.061 K, najnižji ponudek 8.004 K, vadija položiti je 1200 K 61 v. 523 2-2

Za slovenske mladeniče in mladenke!

V sedanjem mledenškem gibanju na Štajerskem in Koroškem bi ne smelo biti mladeniča in mladenke, ki ni čital knjige

Črtice iz slovenske zgodovine.

I. Stari Slovani.

En komad stane samo 30 vin., s pošto vred 33 vin.

Namesto denarja se lahko vpošljejo znamke.

Kdor vpošlje denar za 12 komadov, dobi komad povrh.

Dobi se

v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, kor. ul. št. 5.

Najboljše se kupi pri obče znani domači zanesljivi trgovini z manufakturnim blagom

Karol

„pri solncu“

Gospodsk. ulica št. 10 **Maribor**

Worsche

„pri solncu“

Maribor Herrengasse Nr. 10

katera priporoča slavn. občinstvu svoje **letne in jesenske novosti**, bodisi za moške ali ženske obleke v veliki in lepi izbiri, **po izredno najnižji ceni.**

Sukno (štof) za celo moško obleko (suknja, hlače in telovnik) 310 metrov dolg stane gld. 2.50, 3.20, 4.50, 6.— in naprej do najfinejše vrste, gladki, črni, rizasti in modno barvani kamgarni, lodni in vsake vrste suknenega blaga.

Lepa, pristna volna za žensko obleko gld. 1.40, 1.80, 2.30, 3.— in naprej do najfinejše vrste v najnovejših modnih barvah; izvrstni lepi svileni robci za na glavo od gld. —.65, —.80, —.90, 1.—, 1.20, 1.40 in naprej do najfinejše vrste.

Velika zaloga perilnega blaga, druka, dobrega platna, gradna za postelje, posteljne odeje lastnega izdelka od gld. 2.— naprej, izgotovljene rjuhe od gld. —.90 naprej, prti, servijete, brisače, vsakovrstno opravo in mnogo drugega. — Za zanesljivo blago, dobro postrežbo in pravično mero se jamči.

Trgovina obstoji že 36 let.

Trgovina obstoji že 36 let.

ZAHVALA.

Podpisani izreka v svojem imenu in v imenu vseh sorodnikov pokojnega gospoda

FRANC-a KOČEVAR-ja

posestnika in vinotržca v Mariboru,

tem potom iskreno zahvalo vsem, ki so se udeležili sprevoda, osobito velečastiti duhovščini, slavn. občinskemu zastopu središkemu, ki se je polnoštevilno udeležil, zastopnikom slavn. veteranskega in gasilnega društva v Središču, dalje vsem znancem in prijateljem, ki so podpisane ali pa drugim sorodnikom povodom smrti nepozabnega brata izrazili ustmeno ali pismeno svoje sožalje.

Maribor, dne 20. julija 1904.

Ivan Kočevar,

posestnik in dežel. poslanec
v Središču.

584 1-1

Gostilničarji in vinotržci!

Licitacijska prodaja

ljutomerskega vina!

Dne 2. in če bo treba tudi 3. avgusta prodajam zaradi pomanjkanja prostora kakih 800 hl pristnega ljutomerskega, letniki 1885, 1898, 1900 in 1903. — Začetek prodaje ob 10. uri predpoldne. Cene od 15 kr. naprej. 585 1-1

Franc Seršen,

posestnik vinogradov v Ljutomeru.

Kadar pridete **v Maribor** Kadar pridete **v Maribor**

obrnite se z zaupanjem na

manufakturno (gvantno) trgovino

Alojzija Gniusek „pri Amerikancu“
Grajski trg 2, Burgplatz 2,

kjer se nahaja velika zaloga novega blaga za ženske in moške obleke in prodaja po stalni nizki ceni.

Mimogrede se omeni o jako veliki zalogi **modne volne** v vseh cenah in barvah najnovejše vrste, **perilni kambrik** od najnavadnejše do najfinejše vrste v najnovejših vzorcih. **Predpasniki** v vseh velikostih. **Belo in rujavo platno, cvilih** za postelje imam iz prvih tovarn in prodajam isto po tovarniški ceni. **Sukno, modni kamgarn, ševijot** za moške obleke na veliko izbero, tako tudi sukneni ostanki pod ceno. 501 3-2

Vsled nakupa iz prvih tovarn, velikega prometa in majhnih stroškov mi je mogoče ceneje prodajati.

ANTON KIFMAN

največja štajerska zaloga ur iz najboljših izdelovalnic.

Srebrna remonter ura gld. 3.50
s posebno močnim in najboljšim
kolesovjem gld. 5.50

XXXXXXXXXXXX

Glavna prodajalna:
Gospodsk. ulica št. 5.

Filijalka:
Tegetthoffova ulica 27

XXXXXXXXXXXX

O ostalih urah in zlatini naj se zahteva

cenik,

katerega dopošljem brezplačno.

XXXXXXXXXXXX

Narav. francosko žganje

ki je iz domačega vina izločen (ekstrahiran) alkohol (mlad konjak), in je od vseh zdravnikov priporočeno zdravstveno, dušo in telo poživljajoče sredstvo, ki pomaga posebno pri trganju po udih, izpadanju las, išijas, odrevenelosti, protinu (reumatizmu), glavobolu in zobobolu. Ena steklenica 1.20 gld. z navodilom uporabe.

Stari konjak se priporoča posebno rekonvalescentnim, bolnim na želodcu in oslabelem na krvi. Steklenica 1.50 gld. — Pri naročitvi 4 steklen. pošiljatev frankira.

Benedikt Herl, posest. graščine Golič pri Konjicah, Sp. Štaj. V zalogi pri Al. Quandest, trgovcu v Mariboru, gospodsk. ulica in v Mozirju pri Martinu Šuster. 526 52-41